

Sabahın Sessizliği

– redfer · 15 Eylül 2024

hadi şansımız yaver gitti
şiiir hevesimiz ağzına kadar dolu mürekkep hokkası gibi
kendine akacak yer arıyor
görünüşe göre her şeyimiz hazır
geriye sayfalara doğru atımızı mahmuzlamak kalıyor

acaba hala bir şeyi unutmuş olabilir miyiz
en önemli şeyi
bu şiiirin öznesi kim olacak
şairler böyle bir kimliğe pekte ihtiyaç duymazlar
onlar kendi yüreklerini ortaya koyarlar
hatasıyla sevabıyla şiiirdeki şahsiyet
şairin kendisine aittir
hep aynı duyarlılığa
hep aynı biçimsel tavra
hep aynı cümle yapısına sımsıkı bağlı kalırlar

daha derin bir duyuş
daha estetik bir zevk sahibi olabileceđi fikrini

aklından çıkarmaz
bilincin labirentlerinde gezinmek
karşılaştırmalar yapmak
her şeyi ayan etmek
akla ziyan duyguları dile getirmek için
bir şairin o en ahenkli sesi bulması
dünyanın en meşakkatli işlerinden biridir

devasa bir ruhsal iklimde
kendini beğendirmek isteyen bir öğrenci gibi gezinir
o kainattan ürkmemek gerekir
en derin keşifler o büyük dünyada gerçekleşir
hem hayranlık duymak
hem o yolda yürümek
hem kendini inşa faaliyetine koyulmak
o menzilde inkişaf eder
babacan mı öfkeli mi
şakacı mı şaşkın mı
romantik mi akılcı mı
bazen kendiliğinden bir yerde durur
sessizliğin askıya alındığı yerde

şiiir sanatkarları bu sessizliğe aşıklar
bu sessizliğe tutkunlar
ama şair, her sabah alır abdestini
alır ince hırkasını atar omzuna
bürünür sessizliğin tenine
tan ağarmadan çıkar evinden
tesbih eden bir kalple yürür mabedine
şehrin tüm beldelerinde onun yakarları işitilir

yaşamda bir kez bile yeniden kurulabilen
bir hayaliniz olmamışsa
hiç aldanmamışsanız
hep haklıysanız ya da
şiiir tıpkı bir yangın gibi gelir bulur sizi

üzerinde ince dumanların tütüğü küle dönmüş bir köy gibi
kalakalırsınız oracıkta

mutlu bir yaşamın çoktan geçmişte kaldığını düşünenlerin
sessizliğine bürünürsünüz

işte bu sessizlik
tehlikelidir
belki bu yüzden kulaklarının dedikodusunu yapacağı
sazlıklar aramaya koyulmuştur
önce hayalleri
sonra devlerin gizli hayatları
sonra etrafta dönen entrikalar
ve sonra yel değirmenlerine doğru koşan bir delinin sanrıları
ve nihayet bir türk şairinin yüce sefaleti

ilanihaye
sessizlik böyle harcanır
ya harcanmasaydı
ya konuşmasaydı mavimsi
sedef yansımaları ve parlak
kehribar kırmızısı.
güneşe tutulmuş üzüm zarı
incir şırası
zeytin acısı gibi

ya hiç ısırılmasaydı
elmadaki diş izi
bir öpücüğün buğusu gibi dokunmasaydı
usul usul yuvarlanmasaydı sahra çalısı gibi
suda yüzen sinek kanadı
okşamak için açılmış elin ayası
çiçek nakışlı mezar taşları
bir meyyitin henüz soğumuş iki dudağı
gün ortası dalgınlığı
kundaktaki isa gibi
sessiz kalsaydı

hu sükut
el divan
kıyasız bir düş
vurgun yürek

tirşe bir seher sökümünde
aşka suçüstü
öylece ıssız

ve sonra
en başında yaptığımız gibi
iki taş parçasını birbirine çarpıp tutuştururuz sessizliği
ve karanlığı
yeniden
şairlerin gönlü adına
kelimeler cana dair bir sohbeta durur
işleriz bir şiir motifinin sırlarını böylece
su gibi aktıkça
yeniden doğuşu, paklanması, bereketi
sesi, huzuru, serinliği ,ferahı
gökten yağın yağmuru

şiir işaretir
ay gibidir
ayan beyandır
olağanı kırar
sıradanlığı yıkar
her şeyi normal görmeye alışın bakışı sarsar

şiir, şairin gözbebeğidir
kör beyazın içinde gözün karası genişledikçe
ışık çoğalır
böylece hakikat gölgeden sıyrılır
gizli saklı sırlar açığa çıkar
netleşir gerçeğin yüzü

her terli ,sıtmalı uyanışın ahirinde
soğukta donmayı
saçakta üşümeyi
sobada güğümü
kekik çayında
mis kokulu buhar da
su gibi aziz olur

güneşin ışıkları parıldar ufukta dizi dizi
ateş perçemli küheylanın yelesi okşar bulutları
dağların üzerinde iner gölgesi
renk renk çiçekler açar açelya

kıvrılarak her şairin gönlüne doğru akar gider
bir dervişin duası misali
nefeslenip siner düğümlere
susuzluktan ciğeri yanan yolda kalmışlara
ışık saçan yıldızlar misali
lal olur
kal olur şiir

redfer